

[Undervisningsministeren]

det tror jeg alle i dette hus er enige om – virkelig en god investering at investere i det ordinære uddannelsessystem, men jeg må sige, at vi nok har spændt dette system til grænsen for, hvad det kan bære. Der er måde med, hvor voldsomt og hvor stærkt en ekspansion inden for et uddannelsessystem kan foregå. Skolerne klarede det sidste år, og jeg er overbevist om, at de også vil gøre deres yderste for at klare det i år, men det er en overordentlig stor belastning af skolerne, at de hvert år skal foretage en så stor udbygning. Dertil kommer det helt reelle problem at skaffe lærere nok, og det vil sige at få uddannet lærere nok til hele det tekniske område.

Vi står altså med nogle begrænsninger dér, så jeg må sige, at det, der er lavet i 1980, og det, der bliver lavet nu i 1981, nok er overgrænsen af, hvad der forsvarligt kan lade sig gøre. At man så kunne have ønsket sig, at denne udbygning havde fundet sted allerede for flere år tilbage, så at vi ikke havde hobet så stort et behov op, skal jeg være den første til at erkende, men det kan jo altså ikke nytte noget at græde over fortids spildte mælk.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spurgte konkret om Amagerskolen. Jeg kan sige, at der er taget beslutning om, at der skal laves en skole, som skal dække jern og metal, bygge og anlæg og HK, tror jeg det er. Der er ikke taget konkret beslutning om placeringen af den. Det er et spørgsmål om, hvad der er af muligheder for placering. Der pågår nogle forhandlinger for øjeblikket, men altså selve principbeslutningen om, at skolen skal laves, er taget.

Fru Karen Højte Jensen gav udtryk for, at nytænkning var nødvendig, og det kan jeg kun give tilslutning til, det er jeg helt enig i. Men jeg bliver nødt til at sige, at det eksempel, fru Karen Højte Jensen talte om, nemlig at man kunne tænke sig mulighed for kombinerede praktikpladser, altså ikke er et udtryk for nytænkning, for det er en mulighed, der eksisterer allerede under de nuværende bestemmelser.

Så var der også spørgsmålet om det tværfaglige basisår og dets muligheder, hvornår der kunne ske noget på det område. Jeg kan sige, at det for øjeblikket er til drøftelse i erhvervsuddannelsesrådet, og før det har ført sine overvejelser til ende, kan vi ikke komme

videre i den sag. Det er derfra, udspillet skal komme.

Fru Mimi Jakobsen var inde på spørgsmålet om holdstørrelser, og det har en række andre talere også været. Jeg skal også komme tilbage til det senere, men jeg vil godt her sige, at vi selvfølgelig skal se på holdstørrelser og kapacitetsudnyttelse, men det løser nu altså ikke alle problemerne. Jeg vil godt understrege en anden side af denne sag, og det er, at vi også har behov for en geografisk udbygning af de erhvervsfaglige skoler, og derfor vil hr. Bertel Haarders forslag om at sige stop for bygning af skoler i hvert fald medføre en fortsat forvridning mellem gymnasiet og de erhvervsfaglige uddannelser. Der er ikke over 25 km til et gymnasium i dag, der er op til 50–60 km til en teknisk skole, og det er klart, at den kendsgerning vrider uddannelsesvalget over mod gymnasiet, simpelt hen fordi det er nemmere at nå. Så der vil af geografiske årsager blive behov for at bygge nye skoler. Jeg må sige, at vi langtfra er nået op på den kapacitet, vi på den lange sigt har brug for. Det blev ligesom antydnet, at vi fra 1984 ville have overkapacitet på grund af faldet i antallet af 16–17-årige, men det er ikke tilfældet.

Hr. Steen Folke gjorde opmærksom på, at 4.000 pladser er for lidt. Jeg tror, jeg har redegjort for, hvorfor det ikke er mere på dette område.

Så sagde hr. Steen Folke, at udbygningen af pladser til mesterlæren var et knæfald for venstre. Jeg vil godt forklare, hvorfor man udbygger pladser til mesterlæren. Det sker ganske enkelt i respekt for den beslutning, der er taget i dette hus, om, at arbejdsmarkedets parter skal være medbestemmende vedrørende de erhvervsfaglige uddannelser. Så længe arbejdsmarkedets parter mener, at der skal være mesterlære inden for visse fag – hr. Steen Folke ved godt, at jeg håber, at arbejdsmarkedets parter hurtigt kommer til en beslutning om at overgå til det enstrengede system, sådan som Jernet jo har gjort det – at mesterlæren skal eksistere jævnsides EFG-uddannelserne, er det en simpel og naturlig pligt for os at sørge for, at der er uddannelsesmuligheder til de mesterlærlinge. Andet ville ganske enkelt være uanstændigt.

Hr. Steen Folke spurgte mig også om kapacitetsudnyttelsen og citerede lidt overraskende, hvad jeg havde sagt i udvalget. Det